

Župnijska Oznanila Trnja in Zagorja

4. Vel. - nedelja Dobrega pastirja 21.4.2024 Leto XXII., 16 (1166)

Tisti čas je Jezus rekel:

»Jaz sem dobri pastir.

Dobri pastir dá
svoje življenje za ovce.
Najemnik pa, ki ni pastir
in ovce niso njegove,
pusti ovce in zbeži,
ko vidi, da prihaja volk,
in volk jih pograbi
in razkropi.

Je pač najemnik in
mu za ovce ni mar.
Jaz sem dobri pastir
in poznam svoje
in moje poznajo mene,
kakor Oče pozna mene
in jaz poznam Očeta.
Svoje življenje dam
za ovce.

(Jn 10,11–15)

OČETOVSKA VNEMA ZA VSAKOGAR IZMED NAS

Četrta velikonočna nedelja, imenovana tudi nedelja Dobrega pastirja, nas vsako leto vabi z vedno novim čudenjem odkriti resnico, ki jo je Jezus sam izrekel o sebi, in to resnico brati v luči njegovega trpljenja, smrti in vstajenja. In katera je ta resnica? Ta resnica je, da 'Dobri pastir dá svoje življenje za ovce'. Te besede so se v polnosti uresničile, ko se je Kristus, ki je bil svobodno pokoren Očetovi volji, pustil pribiti na križ. S tem postane popolnoma jasno, kaj pomeni, da On, 'dobri pastir', daje življenje, saj je daroval svoje življenje v žrtev za nas, zate, zame, za vse. Zaradi tega je 'dobri pastir'.

S tem, ko daje svoje življenje za nas, Jezus vsakemu pravi: 'Tvoje življenje ima zame tolikšno vrednost, da za njegovo rešitev dam sebe vsega'. Ravno to darovanje življenja ga naredi za najodličnejšega Dobrega pastirja, Njega, ki ozdravlja, Njega, ki nam omogoča, da bomo lahko živeli lepo in rodovitno življenje.

V podobi Jezusa, Dobrega pastirja, zremo Božjo previdnost, njegovo očetovsko vnemo za vsakega od nas, ne pušča nas samih. To je resnično presenetljiva in skrivnostna ljubezen, saj nam je s podaritvijo Jezusa kot Pastirja, ki daje življenje za nas, Oče dal vse, tisto največje in najdragocenejše, kar nam je mogel dati. Resnično je najvišja in najčistejša ljubezen, saj ni v ozadju nobene potrebe, preračunljivosti ali kakršne koli želje po izmenjavi. Pred to Božjo ljubeznijo okušamo neskončno veselje in se odpremo hvaležnosti za vse to, kar smo zastonj prejeli.

Toda ni dovolj le zreti in zahvaljevati se. Potrebno je tudi iti za Dobrim pastirjem. Še posebej pa so tisti, ki imajo v Cerkvi poslanstvo voditeljev, duhovniki, škofi, papež, poklicani prevzeti, nikakor ne miselnosti 'menedžerjev', temveč služabnikov, s posnemanjem Jezusa, ki nas je rešil s svojim usmiljenjem.

Svete maše:

4. VELIKONOČNA NEDELJA 21.4. Sv. Anzelm, škof, c.u.	Trnje Trnje Zagorje	8,30 Češčenje SRT za duhovne poklice in svetost duh. 9h Za duhovne poklice in svetost duhovnikov 10,30 Za vse župljane obeh župnij
Ponedeljek 22.4. Sv. Hugo, škof	Palčje	19h +i starši in vsi +i Abram, Palčje 50, obletna
Torek 23.4. Sv. Jurij, mučenec	Klenik	16h +Marko Šabec, Klenik 25, pogrebna
Sreda 24.4. Sv. Fidelis, duhov., muč	Zagorje	19h +Božidara in Marija Česnik, Zagorje 26
Četrtek 25.4. Sv. Marko, evangelist	Juršče Zagorje	17,30 +Franc in Julijana Sedmak, Juršče 89 19h <i>Molitvena ura za duhovne poklice in svetost duhovn.</i>
Petek 26.4. Marija, Mati dob. sveta	Zagorje	19h +Aljoša Možina, Drskovče 7, obletna
Sobota 27.4. Bl. Hozana Katorska	Zagorje	18,30 <i>Spoved</i> 19h +Aljoša Možina, Dr. 7, dar. sošolci letnika 1974
5. VELIKONOČNA NEDELJA 28.4. Sv. Peter Chanel, d.m.	Trnje Trnje Zagorje Juršče	8,30 Češčenje SRT za uspeh misijona 9h +Greta in Ivan Tomšič, Trnje 7, obletna 10,30 Za vse župljane obeh župnij 12h SHOD: V čast sv. Juriju za sosesko Juršče - Ofer

- **NEDELJA DOBREGA PASTIRJA** je danes, ko celotna Cerkev prosi za dobre duhovnike in nove duhovne poklice. Zato smo v zadnjem tednu brali iz brošure z naslovom: »Prositate Gospoda žetve« in molili v ta namen. Še posebej goreče prosimo v ta namen prav danes, da bi bili vsi duhovniki dobri dušni pastirji in prav tako tudi drugi, ki si prizadevajo za poglobljanje vere v družinah in župniji.

- **POGREB** +Marka Šabec iz Klenika bo v torek, 23.4. ob 16h v Trnju.

- **NA MIZICI za tisk** je nekaj zgibank Karitas »**Pomagajmo preživeti in živeti**« za tiste, ki živijo v materialni stiski pri nas v Sloveniji. Vzemite si jih!

- **POROČILO S SEJE ŽPS Trnje:** Iz priročnika LEPOTA BOGOSLUŽJA smo obravnavali poglavje Sveta evharistična skrivnost – vir in vrhunec. Po uvodni molitvi smo prebrali Božjo besedo iz Janezovega evangelija, kjer Jezus pove: »Ako ne boste jedli mesa Sina človekovega in pili njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi.« Tudi danes nekateri kristjani ne verujejo, da je živi Jezus v posvečenem kruhu – sveti hostiji. Zato nekateri rečejo, da pri obhajilu "gredo po hostijo", kot da je to navaden kruh, ne pa živi Jezus v sveti hostiji.

Prebrali smo odlomek iz Apostolskega pisma papeža Frančiška "Srčno sem želel", ter primer iz življenja Alojzija Grozdeta, ki je bil razglašen za blaženega 13.6.2010. Poudarjeno je bilo, da je nedeljska sveta maša temelj našega duhovnega življenja. Skrbno pripravljeno župnijsko bogoslužje, pripravljene bralci in drugi bogoslužni sodelavci, čista in okrašena cerkev... pričujejo o pomenu svete evharistije v našem življenju.

V pogovoru smo menili, da bi morala imeti sv. maša resničnim kristjanom osrednje mesto v življenju, saj večini vernikom nekaj manjka, če se ne udeležijo nedeljske sv. maše, kjer se srečamo s Kristusom ter brati in sestrami. – Zelo smo zado-

voljni, da imamo v naši župniji še vsako nedeljo sv. mašo. Marsikje je ni več! – Ozrli smo se na pretekle dogodke v naši župniji, še posebej na Ljudski misijon, ki je bil dva vikenda v marcu in ga je vodil odlični duhovni voditelj p. Marijan Čuden, frančiškanski provincial in o praznovanju velike noči. – Pred nami pa je Marijin mesec maj, ki nas vabi k šmarnični pobožnosti. V tem mesecu bodo prazniki od Vnebohoda do Binkošti in Svetega Rešnjega telesa in Krvi. – Sodelavka MŽ Karitas je poročala o obiskih na domovih in Domu upokojencev ter Talita kum v Postojni. – **Član ŽGS** je poročal o zavzemanju za popravilo strehe na župnijski cerkvi. – Ob koncu pa smo se dogovorili, da bi **člani ŽPS** obeh župnij v soboto, 8. junija obiskali slovensko obalo in sicer koprsko stolnico, Strunjan, piransko cerkev sv. Jurija in Markovec.

ČETRТА VELIKONOČNA NEDELJA je po tradiciji tudi **nedelja Dobrega pastirja**, ker v evangelijskem odlomku Jezus spregovori o sebi kot o dobrem pastirju. Hkrati nam pojasni tudi razliko, kaj pomeni biti »Dobri pastir« za razliko od najemnika. Nekdo, ki je zgolj najemnik in ima do ovac zgolj odnos, ki temelji na poslu, bo ovce imel zgolj za sredstvo doseganja svojega lastnega ugodja. Pri Jezusu je drugače: po zgledu odnosa z Očetom je kot Dobri pastir očetovski do svojih ovac. Tako kot jih on pozna, tudi one poznajo njega. Jezus tudi namigne, da obstajajo tudi ovce, ki še niso pri njem. S tem nakaže, da bodo v velikonočno žrtev vključeni prav vsi narodi in ne le izraelsko ljudstvo. V tem nagovoru se nam daje tudi Jezusova obrazložitev skrivnosti velike noči. On je sam dal svoje življenje, da bi ga spet prejel, to oblast pa je prejel od svojega Očeta. Čeprav je na veliki petek bilo videti vse skupaj zelo brutalno in grozljivo, pa je treba upoštevati, da bi Jezus lahko rav-

nal tako, kot je rekel v vrtu Getsemani, ko so ga prijeli, češ da bi lahko poslal legije angelov, ki bi ga rešili. Vendar se jim je sam izročil prav zato, da bi dal življenje in ga nato spet prejel. Življenje daje sam od sebe in nihče mu ga ne more vzeti. Jezus tudi sicer večkrat poudarja, da vse, kar dela, dela po naročilu svojega Očeta. Prav ta »kateheza« o Dobrem pastirju pa dejansko pokaže Jezusovo edinstveno vlogo v zgodovini odrešenja, kar apostol Peter v prvem berilu iz Apostolskih del naglasi, »*pod nebom ljudem ni dano nobeno drugo ime, po katerem naj bi se mi rešili*« (Apd 4,12), medtem ko apostol Janez v drugem berilu naglasi, da Jezusova prisposoba o ovcah dejansko pomeni biti Božji otrok, vsaj v tem zemeljskem veku. Za nas pa je pomembno, da nas Bog kliče v občestvo odrešenih. Smo šele na poti, na romanju v večno domovino. Vendar, ali gremo po pravi poti? Kaj je naš cilj?

Povzeto po: <https://blagovest.si>

ŽIVETI IN UMIRATI

Mnoge ljudi poznaš bolj ali manj površno. Toda obstaja človek, ki ga moraš dobro spoznati, da boš vedel, zakaj tako čuti in zakaj včasih tako strastno izbruhne kot vulkan. Obstaja človek, s katerim moraš dnevno živeti in se od njega ne moreš ločiti. Ta človek tiči v tvoji lastni koži. Ta človek si ti! In sedaj ti povem nekaj nenavadnega: da se

boš naučil živeti, se moraš naučiti umirati, da bi bil srečen, se moraš ločiti od toliko stvari. Med drugim se moraš poslovi od svoje sebičnosti, bolesterne trme, pohlepa ... Toda kako? Ni ti treba delati neumnih stvari. Vsakdanje življenje je tvoj najboljši učitelj. Vedno iste stvari, isti obrazi, isto delo. Ista vsakodnevna jeza, neizogibni konflikti. Vedno znova želje, ki se ne uresničijo.

*Vse to te bo obrusilo kot diamant!
Vem, da to boli, in včasih ne moreš več.*
Toda ni druge poti k notranjemu miru kot pot, ki vodi v senco križa. To je velikonočna pot vstajenja, veselja!

Po: P. Bosmans, Živi vsak dan

Jezus, Dobri pastir,
zahvaljujemo se ti za dar duhovništva,
ki si ga v svoji ljubezni podaril Cerkvi.
Blagoslovi svetega očeta,
naše škofe, duhovnike in diakone.
Podari jim ljubezen svojega Srca
in duha velikodušnega služenja.
Daj jim stanovitnost v veri, svetost v življenju,
zvestobo v izpolnjevanju dolžnosti.
Napolni jih z veseljem v njihovem
duhovniškem življenju in poslanstvu.
Krepčaj duhovnike v njihovih šibkostih,
utrjuj jih s potrpljenjem v težavah
in z vztrajnostjo v bojih.
Razvzemaj v duhovnikih ljubezen do majhnih
in zavzetost za vzgojo mladine.
Blagoslovi njihove besede pri amboni,
spodbude v spovednici in ob bolniških posteljah
ter oznanjevanje pri katehezi.
Obvaruj jih skušnjav hudobnega duha
in nasprotovanja brezvestnih ljudi.
Prebujaj v naših škofih, duhovnikih in diakonih
vedno večjo željo po svetosti
in gorečnost v apostolski službi.
Naj bomo z njimi edini v veri,
zvesti v službi Bogu in zavzeti
za življenje po evangeliju. Amen.

Po: Molitev in spodbujajte k molitvi

Ni ga pod soncem
stanovitno srečnega!
Veselje in žalost
se menjavata kakor dan in noč.

(Anton Martin Slomšek)

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje, odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257 Pivka, GSM 041/377-223 in www.ztz.rkc.si

25. april MARKO

Po soglasnem izročilu, ki sega v apostolske čase, je pisec drugega evangelija Marko, učenec apostola Petra, kasneje njegov sodelavec v Rimu. Na željo rimskih kristjanov je med letoma 65 in 70 napisal svoj evangelij, ki je po obsegu najkrajši, po nastanku pa najstarejši. Marko velja za iznajditelja književne vrste, imenovane evangelij. Izbor iz izročila, ki mu je bilo na voljo, Jezusove besede in pripovedi o Jezusu, je vpel v kronološki in geografski okvir navideznega življenjepisa, od tedaj, ko je Janez krstil Jezusa v Jordanu, pa do tedaj, ko so v Jeruzalemu našli prazen grob. Sicer pa je bil doma iz ugledne družine v Jeruzalemu. Njegova mati je bila lastnica hiše, v kateri se je po Gospodovem vnebohodu zbirala prva krščanska občina. Nekateri iz tega sklepajo, da je bila v Markovi hiši obednica, v kateri je Jezus na veliki četrtek obhajal s svojimi apostoli zadnjo večerjo in med njo postavil evharistijo. Za prestop iz judovstva v krščanstvo je Marka pridobil apostol Peter, ki ga je tudi krstil. Po svojem bratranču Barnabu se je Marko leta 44 seznanil z apostolom Pavlom, ki je prinesel iz Antiohije darove za revne kristjane v Jeruzalemu, kjer je bila huda lakota. Ko sta se Pavel in Barnaba vračala v Antiohijo, sta vzela s seboj mladega Marka. Ob njiju je dozorel v dobrega misionarja. Umrl je mučeniške smrti, verjetno v Aleksandriji. Od tam so njegove relikvije pozneje prenesli v Benetke, kjer so v 11. stoletju njemu na čast sezidali veličastno baziliko.

SMEH JE POL ZDRAVJA

NOVI SODELAVEC – »Naš novi je že prvi dan v službi zaspal,« pravi eden od uslužbencev svojemu kolegu pri malici. Ta pa odvrne: »Presneto, ta pa je zelo hitro prevzel naše navade.«